

Od kod li to?

Okj, jélite, matka, da sléharni čas
Oblíje rdečica žareča obraz,
Kàdar je človeka pred čimer že sram
In česar izkusil še nisem jaz sam?
A kàdar se mēni bi to pripetilo
Kar bežati hotel bi tjàkaj v gomfílo!

„Nikár se ne bój,
Ti ljubljeneec moj!
S krivico še nisi vestí si težil,
Zató si mirán se lehkó veselil,
Ker čista je, kakeršno rožno peró,
Ko prvič pozdravlja je pómlad sladkó,

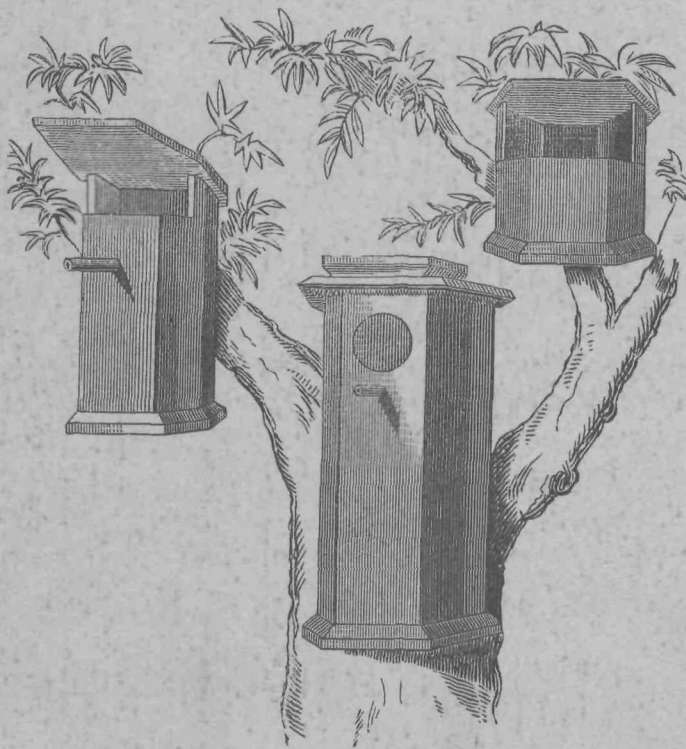
In čista je kakor je vrelec svetél,
Ki dôli s skalín je do nas prišumél.
Tedáj sramočenja nikar se ne bój
Dušica nedolžna, ti Bogomil moj.“

O hvala preljuba in zlata Vi mati,
Da huđega treba se mēni ni bati.
Oj, to je lepó in ta pókoj vestí
Jaz hraniti hočem vse žive si dní.
A mati, pogledjte, naš strijček Vrban,
On mož učenjak je zeló spoštovan,
In vender, in vender, od kod je li to?
Sram njega je tudi — pa z nosom samó!

Lujiza Pesjakova.

Valilnice za take ptice, ki si delajo gnezda po duplih in votlinah.

Znano vam je, otroci ljubi, da si mnogo ptičie najraje dela svoja gnezda po drevesnih duplih, in to je prav modro od njih, ker v takih drevesnih votlinah imajo najboljše zavetje ob grdem vremenu.

Med ptičicami, ki gnezdijo v duplih, je pa tudi največ takih, ki nam so najbolj koristne, ker pobirajo in pokončujejo kvarljive gosenice in različne žuželke, ki delajo po naših vrtih, poljih in gozdih neizmerno veliko kvare. Škoda le, da je po nekaterih

krajih malo ali še celó nič takih duplin, kder bi si mogle te koristne ptice narediti svoje gnezdice. Zatorej so začeli ljudje po takih krajih, koder ni takih naravnih